

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

judcători – Guzun Ion și Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Corceac Sorina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Dubăsari din 08 august 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Sergheev Roman Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.03.2016 – 08.08.2016;

Instanța de apel: 12.09.2016 – 28.11.2016;

23.08.2017 – 12.01.2018;

Instanța de recurs: 02.02.2017 – 23.05.2017;

04.03.2019 – 24.04.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 08 august 2016, inculpatul Sergheev Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiind condamnat pentru fapta săvârșită cu pedeapsă de 12 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată s-a admis parțial și s-a dispus încasarea de la Sergheev Roman în beneficiul cet. Cepoi Ina suma de 134431 lei din care, 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 21431 lei, cu titlu de prejudiciu material și 13000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Sergheev Roman la data de 15 iulie 2014, la ora 13 și 30 min., urmărind scopul provocării leziunilor corporale lui Muntean Petru, aflându-se la terasa barului amplasat pe str. Energheticov, 10 „A”, din or. Dubăsari, unde sub pretextul ocupării mesei destinate lui, a inițiat cu acesta un conflict, în rezultatul căruia l-a bătut, aplicându-i intenționat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 121 din 28 iulie 2014, se califică ca

vătămări grave, periculoase pentru viață. În rezultatul vătămarilor corporale primite, la 19 iulie 2014 victima Muntean Petru a decedat în Spitalul raional Criuleni.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Pohopol Natalia în numele inculpatului Sergheev Roman, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței în partea recalificării acțiunilor inculpatului Sergheev Roman din art. 151 alin. (4) Cod penal pe art. 151 alin. (1) Cod penal, și anume: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viața și de a numi pedeapsa non privativă de libertate.

În motivarea cerințelor apelantul a invocat:

- la etapa de urmărire penală au fost încălcate prevederile art. 19 alin. (3) și 254 alin. (2) Cod de procedură penală;

- prima instanță a pus la baza sentinței doar acele concluzii ale experților medici-legiști, din care rezultă doar vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și absolut a ignorat acele concluzii care vorbesc despre nevinovăția inculpatului, neînălăturând în nici un mod dubiile majore existente și nu a interpretat dubiile respective în favoarea inculpatului;

- anume expertul Ceban Anatolii, care avea stagiul de muncă de 19 ani a avut posibilitatea de a examina cadavrul victimei, iar alți experți au studiat numai documentele medicale și rezultatele autopsiei petrecute de către primul expert. Astfel, conform unor rezultate a expertizelor medicale în comisie, formarea unor leziuni corporale depistate pe corpul lui Muntean Petru, inclusiv și fracturarea unor coaste, cu excepția lezării intestinului subțire, au putut fi cauzate prin căderea liberă a corpului din poziție ortostatică și lovire de careva obiecte, deoarece sunt localizate în regiunile proeminente a corpului. Astfel, aceste concluzii confirmă declarațiile inculpatului și a martorilor, care au declarat că Muntean Petru avea probleme cu picioarele, șchiopăta, era în stare de ebrietate și tot timpul cădea;

- leziunile corporale stabilite la victimă, se califică ca vătămări grave. Însă în pofida faptului ca medicii legiști au ajuns la concluzia despre existența legăturii între traumele, și anume lezarea mezoului intestinului subțire, și cauza decesului, ei indica ca „a avut loc diagnosticarea tardiva a traumei abdominale și ca rezultat intervenția chirurgicală întârziată, prezintă o situație care a permis să aibă loc o hemoragie intraabdominală netratată pe o perioadă îndelungată peste 30 de ore de la cauzarea acestei traumei, care la rândul său, este o cauza principală în agravarea esențială a evoluției cazului;

- la insistența rudelor apropiate ale părții vătămate Muntean Petru, ultimul a fost transportat în altă instituție medicală, fapt ce a împiedicat monitorizarea neîntreruptă adecvată a pacientului;

- medicii legiști au remarcat că, luând în considerație caracterul traumei toraco-abdominale cu volumul lezional și manifestărilor clinice, în cazul stabilirii a unui diagnostic clinic complet, urmat de intervenția chirurgicală rapidă Muntean Petru putea sa supraviețuiască;

- vinovăția inculpatului în survenirea consecințelor incriminate ca decesul victimei nu și-a găsit confirmare. Calificarea acțiunilor inculpatului este determinată anume în dependență de consecințele survenite, însă cum rezultă din materialele cauzei decesul

victimei a survenit parțial din cauza complicațiilor maladiilor cronice de care suferea și a fost determinat de asistența medicală necorespunzătoare acordată persoanei de către medici, care nu au depistat la timp faptul hemoragiei. Prin urmare decesul victimei a survenit din vina inculpatului;

- reieșind din concluziile expertizei medico-legale examinate în ansamblu, rezultă că în cazul în care asistența medicală ar fi fost acordată la nivelul convenit, consecințele puteau să fie altele, adică fără survenirea decesului;

- apărarea, precum și inculpatul recunosc pe deplin fapta cauzării leziunilor corporale grave victimei, ce urmează a fi calificat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal;

- prima instanță a pus la baza sentinței doar acele concluzii ale experților medici-legiști, reieșind din care poate fi trasă concluzia că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, ignorând acele concluzii care dimpotrivă vorbesc despre nevinovăția lui Sergheev Roman. În ce ține de latura civilă inculpatul a recuperat paguba atât material, cât și moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Pohopol Natalia în numele inculpatului.

4.1.. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Sergheev Roman conform art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis, că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Sergheev Roman, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a reținut, că cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor, iar întru confirmarea vinovăției inculpatului Sergheev Roman, instanța de apel a reținut următoarele probe, administrate și cercetate de către prima instanță și verificate în instanța de apel:

- declarațiile inculpatului Sergheev Roman;
- declarațiile succesoriului părții vătămate Cepoi Ina;
- declarațiile martorului Bagrin Piotr;
- declarațiile martorului Voinschi Serghei;

A mai indicat instanța de apel, că vinovăția inculpatului Sergheev Roman se mai confirmă și prin materialele dosarului verificate în ședința instanței de apel și anume:

- plângerea depusă de Cepoi Ina prin care a solicitat organului de poliție să fie atrași la răspundere penală persoanele care la 15 iulie 2014, în incinta barului amplasat în or. Dubăsari, l-au bătut, pe tatăl ei Muntean Petru, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, care în rezultatul leziunilor corporale la data de 19 iulie 2014 a decedat (f. d. 3, vol. I);

- informația telefonică parvenită din spitalul raional Criuleni la data de 18 iulie 2014 ora 11:00 cu privire la înregistrarea cazului de internare a bolnavului Muntean Petru a. n. 1960, cu diagnoza - contuzia cutiei toracice, fractura coastelor (f. d. 4, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului efectuată la data de 22 iulie 2014 la terasa barului amplasată în or. Dubăsari, str. Energheticov, 10 „A”, cu imaginile foto anexate care reprezintă locul infracțiunii (f. d. 5-7, vol. I);

- Raportul de expertiză medico-legală nr. 121 din 14 august 2014, în partea stabilirii la examinarea medico-legală a cadavrului Muntean Petru a vătămărilor corporale sub formă de: traumă asociată; traumă toraco-abdominală închisă; fractura coastelor 9, 10, 11 din dreapta, 10, 11, 12 din stânga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente; hemotorax stânga 1000 ml; traumă închisă a abdomenului cu ruptura mezoului intestinului subțire; hemoperitoneum 800-1000ml; echimoză, excoriații, plagă pe față, echimoze pe ambele hemitorace; excoriații pe ambele coate. Toate aceste leziuni corporale au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui sau mai multe corpuri contondente, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămări grave, periculoase pentru viață. Leziunile depistate au fost produse în urma aplicării a mai multor lovituri. Aceste leziuni corporale puteau fi primite în urma loviturilor cu pumnii și picioarele (f. d. 23-30, vol. I);

- Raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 127 D din 12 ianuarie 2015, conform căruia s-a stabilit că, cauza morții cet. Muntean Petru, a.n.1960 este trauma asociată toraco - abdominală cu fracturi costale bilateral cu hemotorax stânga (1000 ml sânge), lezarea mezoului intestinului subțire cu hemoperitoneum (1000 ml sânge), care a dezvoltat șocul traumatic și hemoragie, complicate într-un final cu sindrom de coagulare intravasculară diseminată. Pe cadavrul lui Muntean Petru fiind stabilite aceleași leziuni corporale ca și în expertiza primară sub formă de: traumă închisă a toracelui: echimoze difuze pe ambii hemitorace cu trecere pe abdomen, fracturi ale coastelor 9, 10, 11 pe linia axilară anterioară dreaptă și 10, 11, 12 oblic între liniile axilară anterioară și axilară medie stingă cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hemotorax stânga (1000 ml sânge); traumă închisă a abdomenului: lezarea (ruptură) mezoului intestinului subțire, hemoperitoneum (1000 ml sânge). Leziunile corporale descrise (trauma închisă toraco- abdominală) se califică ca vătămare corporală gravă (după criteriul pericolului pentru viață) și au legătură causală directă cu decesul cet. Muntean Petru. Echimoză periorbital stânga, excoriații în regiunile frontală dreaptă și zigomatică dreaptă; excoriații pe coate - se califică ca vătămare corporală neînsemnată, plagă contuză în regiunea mentonieră pe stânga - se califică ca vătămare corporală ușoară. Decisiv în tanatogeneză este gravitatea și volumul traumei cu evoluție spre șoc (manifestată histologic prin nefronecroză avansată), anemie pe organele interne și sindrom de coagulare intravasculară diseminată. În expertiza primară nefronecroză a fost interpretată greșit ca fiind de origine patologică. Patologia ficatului (ciroza) avea evoluție cronică și la momentul traumei și spitalizării era compensată (atât fiziopatologic, cât și clinic).

Multiplele leziuni corporale cu multiple și diverse locuri de impact, caracterul, aspectul morfo-lezional al leziunilor corporale depistate la Muntean Petru Nicolae precum și localizarea multipolară a acestora exclude producerea leziunilor corporale prin simpla cădere de la propria înălțime (inclusiv cu accelerare). Leziunile corporale depistate sunt caracteristice pentru lovituri cu obiect(e) contondent(e) cu suprafața limitată de acțiune (inclusiv pumnii și picioarele), ce se demonstrează prin localizarea

necaracteristică căderii a leziunilor (în locurile neproeminente, ascunse) pe torace și abdomen (f. d. 96- 100, vol. I);

- Raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 131 din 21 iunie 2016, conform căruia, pe cadavrul cet. Muntean Petru s-au depistat aceleași leziuni corporale descrise în rapoartele de expertiză menționate în pct. 4, 5 a sentinței.

Leziunile corporale (trauma închisă toraco-abdominală cu lezarea organelor interne), au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect contondent dur s-au la lovire de un asemenea corp, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță (la 15 iulie 2014 a fost bătut), prezintă pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare gravă.

Luând în considerație volumul, caracterul morfo-lezional și localizarea diversă (multipolară) a leziunilor corporale depistate la Muntean Petru, se exclude cauzarea acestora prin unica cădere simplă de la propria înălțime. Formarea unora din leziuni corporale depistate pe corpul cet. Muntean Petru, (ca de exemplu - excoriații în regiunea coatelor, excoriații în regiunea frontală și osului zigomatic, plagă contuză în regiunea mentonieră, inclusiv și fracturarea unora din coaste), cu excepția lezării intestinului subțire, a putut fi cauzată prin cădere liberă a corpului din poziție ortostatică și lovire de careva obiecte, deoarece sunt localizate în regiunile proeminente a corpului.

Moartea cet. Muntean Petru, a.n. xxxx a survenit din cauza traumei asociate toraco-abdominale cu fracturi costale bilateral însoțite de hemotorax pe stânga (1000 ml sânge), lezarea mezoului intestinului subțire cu hemoperitoneum (800-1000 ml sânge), care s-a complicat cu șocul traumatic și hemoragie, și într-un final cu dezvoltarea sindrom de coagulare intravasculară diseminată. Între traumă închisă toraco-abdominală cu lezarea mezoului intestinului subțire, complicat cu hemoragie internă și cauza decesului, există legătură directă de cauzalitate (f. d. 159-183, vol. II).

La cererea apărării, în ședința instanței de apel a fost audiat în conformitate cu prevederile art. 374 Cod de procedură penală, expertul Tighineanu Sergiu.

Astfel, instanța de apel a menționat, că prima instanță întemeiat nu a reținut alegațiile inculpatului Sergheev Roman, susținute de apărare precum că, lipsește legătura causală între vătămarile corporale cauzate lui Muntean Petru și survenirea decesului, fiind apreciate ca o metodă de apărare înaintată cu scopul de a evita răspunderea penală.

Totodată, instanța de apel a specificat, că nu s-au depistat careva încălcări de procedură la acumularea probelor, sau încălcări ale drepturilor și intereselor inculpatului, respingând argumentele invocate de către apelantul Pohopol Natalia, cu privire la faptul că de către organul de urmărire penală au fost încălcate prevederile art. 19 alin. (3) și 254 alin. (2) Cod de procedură penală.

Nu a putut reține instanța de apel nici invocarea apelantului precum că prima instanță a pus la baza sentinței selectiv doar acele concluzii ale experților medici-legiști, din care rezultă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, or, prima instanță s-a ghidat de prevederile art. 8 Cod procedură penală, prin care se stipulează că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită,

în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Alin.(2) prevede că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar alin.(3) al aceluiași articol prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Astfel, instanța de apel a reținut, că în privința inculpatului Sergheev Roman a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Totodată, instanța de apel a respins și argumentul apelantului precum că vinovăția inculpatului în survenirea consecințelor incriminate ca decesul victimei, or, potrivit concluziilor din Raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 127 D din 12 ianuarie 2015, cât și cele ale raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 131 din 21 iunie 2016, s-a stabilit cert că între trauma închisă toraco-abdominală cu lezarea mezoului intestinului subțire, complicat cu hemoragie internă și cauza decesului, există legătură directă de cauzalitate.

Astfel, prima instanță legal și întemeiat nu a reținut invocarea apărării ca fiind prioritare concluziile din Raportul de expertiză medico-legală nr. 121 din 14 august 2014 în partea în care expertul a indicat, că între leziunile corporale depistate și cauza decesului există o corelație indirectă și că traumatismul suportat a avut rolul de factor declanșator al maladiilor preexistente, deoarece atât în cadrul expertizei suplimentare, cât și celei în comisie s-a menționat expres că decisiv în tanatogeneză este gravitatea și volumul traumei cu evoluție spre șoc (manifestată histologic prin nefronecroză avansată), anemie pe organele interne și sindrom de coagulare intravasculară diseminată. În expertiza primară nefronecroză a fost interpretată greșit ca fiind de origine patologică. Patologia ficatului (ciroza) avea evoluție cronică și la momentul traumei și spitalizării era compensată (atât fiziopatologic, cât și clinic). Iar, promptitudinea cu care ulterior a fost stabilit diagnosticul clinic și acordate îngrijirile medicale lui Muntean Petru, de către medici, nu-l dezvinovățesc pe inculpat.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpatului Sergheev Roman privind nevinovăția sa de comiterea faptei imputate, calificându-le drept o modalitate aleasă de către inculpat de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Nu a reținut instanța de apel nici argumentul apărării privind calificarea acțiunilor inculpatului din art. 151 alin. (4) Cod penal în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece prin analiza minuțioasă a probelor, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, și anume acesta i-a aplicat intenționat părții vătămate Muntean Petru

multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale, care se califică ca vătămări grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora a survenit decesul victimei.

Instanța de apel a mai menționat că art. 151 alin. (4) Cod penal prevede răspundere penală pentru două infracțiuni: 1) vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății și 2) lipsirea de viață din imprudență. Aceste două infracțiuni au fost reunite în una singură, deoarece orientarea principală a faptei subiectului o formează vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei a reprezentat consecințele firești ale faptei, însă nedorite și neadmise de subiect.

Mai mult, din declarațiile succesului victimei Cepoi Ina, martorului ocular Bagrin Piotr și materialele cauzei instanța a stabilit cu certitudine faptul că, inculpatul Sergheev Roman i-a aplicat nemijlocit, intens și cu determinare lui Muntean Petru, multiple lovituri cu pumnii și picioarele, preponderent în regiunea coastelor și abdomen, ceea ce denotă intenția sa de a-i cauza vătămări corporale grave. Aceasta este demonstrat atât prin faptul că leziunile au fost cauzate prin aplicarea loviturilor cu pumnii, picioarele care au calitatea de a provoca vătămări grave, cât și localizarea vătămarilor pe torace și abdomen, urmate de fracturi ale coastelor 9, 10, 11 pe dreapta și 10, 11, 12 stângă cu traumă închisă a abdomenului cu lezarea (ruptura) mezoului intestinului subțire, părți vitale importante a corpului uman, ceea ce constituie dovada că făptuitorul î-și dădea seama că cauzează vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care pot provoca decesul victimei, adică a prevăzut, urmărit și a acceptat rezultatul faptei sale. În acest sens este relevant că Muntean Petru pe parcursul incidentului nu a avut un comportament agresiv și nu i-a aplicat lui Sergheev Roman careva lovituri, respectiv nu prezenta un careva pericol pentru acesta. Pretext a conflictului a servit faptul că Muntean Petru s-a așezat la masa care era rezervată pentru inculpat și a refuzat s-o elibereze la cererea angajatelor, inițiind o ceartă cu acestea. Astfel, motivul acțiunilor inculpatului a fost legat de acest incident minor și s-a realizat prin maltratarea lui Muntean Petru, astfel răzbunându-se și pedepsindu-l pe ultimul.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit că trauma închisă toraco-abdominală cu lezarea mezoului intestinului subțire nu putea fi cauzată în urma căderii, fiind studiate în acest sens caracterul, localizarea și multitudinea leziunilor corporale depistate pe cadavrul victimei în corelare cu circumstanțele faptice stabilite în vederea determinării mecanismului formării acestora și respectiv intenției făptuitorului.

Totodată, instanța de apel a considerat că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal adică, de pericolul social al crimei comise de Sergheev Roman, de gravitatea infracțiunii comise care se califică ca deosebit de gravă, considerând că acesta poate fi corectat și reeducat fiind privat de libertate.

A mai reținut instanța de apel, că inculpatul Sergheev Roman, antecedente penale nu are (f. d. 64, vol. I), se caracterizează pozitiv (f. d. 66, vol. I), are la întreținere un copil minor, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f. d. 65, vol. I).

Astfel, instanța de apel a considerat pedeapsa cu închisoarea stabilită inculpatului, drept una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Împotriva deciziei instanței de apel la 25 ianuarie 2017, a declarat recurs ordinar avocatul Rebeja Alexandru în numele inculpatului Sergheev Roman.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- declarațiile inculpatului Sergheev Roman date atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești sunt identice, fără a exista careva divergențe între acestea;

- veridicitatea declarațiilor date de către inculpat, sunt confirmate prin declarațiile martorilor Osipova Oxana și Voinschi Serghei;

- nu a avut intenția de a-l ataca pe Muntean Petru, fiind nevoit să opună rezistență în mărimea legitimei apărări, deoarece a fost avertizat că Muntean Petru este o persoană periculoasă pentru societate având antecedente penale;

- declarațiile succesului părții vătămate Cepoi Ina precum și declarațiile date de către martorul Bagrin Piotr, urmează a fi apreciate critic, or, declarațiile date de aceștia în cadrul cercetării judecătorești sunt în contradicție cu declarațiile date în faza de urmărire penală;

- în cadrul judecării apelului au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală și dreptul la un proces echitabil, nefiind luate în considerație declarațiile expertului Tighineanu Sergiu;

- primele simptome ale ruperii mezoului au apărut peste o perioadă de timp îndelungată și numai după transferarea în spitalul raional Criuleni, faptul dat fiind confirmat de către expertul Tighineanu Sergiu, care a declarat că primele simptome ale ruperii intestinului subțire au apărut între data de 16 – 17 iulie 2014, adică peste 48 ore după ce Muntean Petru a fost bătut;

- conform declarațiilor expertului, toate celelalte traume primite de către partea vătămată se califică ca vătămări grave, care însă nu pot duce la decesul victimei;

- atât experții Tighineanu Sergiu, cât și expertul Ceban Anatolii, au confirmat că toate leziunile corporale se califică ca vătămări grave, periculoase pentru viață, însă decesul victimei a survenit nu din cauza acestor leziuni, dar în urma acutizării maladiilor de care suferea victima, și între leziunile corporale și cauza decesului nu există o corelație directă;

- a fost încălcat principiul egalității armelor în proces și jurisprudența CtEDO privind dreptul la un proces echitabil;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor indicate în cererea de apel, fapt prin care a încălcat prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că recurentul nu a invocat nici-un temei de drept prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2017, a fost admis recursul declarat de către avocatul Rebeja Alexandru în numele inculpatului Sergheev Roman, casată decizia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de recurs a menționat, că instanța de apel la judecarea prezentei cauze în ordine de apel nu s-a conformat practicii judiciare constante, a examinat superficial cauza și a menținut fără modificări sentința, potrivit căreia Sergheev Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, fără a da răspuns la argumente esențiale ale apelantului.

În acest sens instanța de recurs a atestat, că în apelul declarat de avocatul Pahopol Natalia, precum și în pledoaria acesteia a fost invocat faptul, că rapoartele de expertiză înfăptuite pe dosar sunt divergente, iar aceste divergențe n-au fost lichidate la examinarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal a atestat, că potrivit primului raport de expertiză nr. 121 din 28.07.2014 (f. d. 23, Vol. I) expertul constată: traumă asociată. Traumă toraco-abdominală închisă, fractura coastelor 9,10,11 din dreapta, 10,11,12 din stânga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente. Hemotorax stânga 1000 ml. Traumă închisă a abdomenului cu ruptura mezoului intestinului subțire. Hemoperitoneum 800-1000 ml. Raportul de expertiză n-a exclus posibilitatea formării lor și în rezultatul căderii cu accelerare de la înălțimea corpului cu lovirea de un (unele) corpuri contondent(e). De asemenea expertul a indicat că moartea lui Muntean P. a survenit în urma insuficienței hepato-renale ca complicație a nefronecrozei avansate, cirozei hepatice multinodulare. Raportul de expertiză a mai menționat, că între leziunile corporale și cauza morții există o corelație indirectă de cauzalitate: traumatismul suportat a avut rolul de factor declanșator pentru acutizarea maladiilor preexistente, mai ales a nefronecrozei avansate și cirozei hepatice multinodulare.

Ulterior, prin raportul de expertiză medico-legală Nr. 127D din 12.01.2015(f. d. 96 v.1) expertul expune o altă concluzie cu privire la cauza morții lui Munteanu P., considerând că leziunile corporale depistate la acesta: traumă asociată. Traumă toraco-abdominală închisă, fractura coastelor 9,10,11 din dreapta, 10,11,12 din stânga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente. Hemotorax stânga 1000 ml. Traumă închisă a abdomenului cu ruptura mezoului intestinului subțire. Hemoperitoneum 800-1000 ml, constituie cauza decesului, fiind în legătură de cauzalitate directă cu moartea victimei, iar patologia rinichilor și a ficatului nu au legătură cu decesul.

Instanța de recurs a subliniat, că la baza rechizitoriului inculpatului Sergheev R. a fost pus raportul de expertiză nr. 121 din 28.07.2014, care nu constată legătura causală directă dintre moartea victimei și acțiunile inculpatului, acestuia, totuși, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Deja, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, *la solicitarea apărării* (f. d. 87 v.2), prima instanță a dispus înfăptuirea unei expertize în comisie, considerând că determinarea caracterului vătămarilor integrității corporale pretinse a fi cauzate lui Muntean Petru, constatarea gradului lor de gravitate, cât și a legăturii dintre acestea și survenirea morții în speță prezintă un grad sporit de complexitate, deoarece rapoartele de expertiză în acest sens conțin concluzii diferite(f. d. 122-127 v.2).

Potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.131 din 15.05.2016 (f. d. 160-180 v.2): formarea unora din leziunile corporale depistate au putu fi cauzate prin cădere liberă a corpului din poziție ortostatică și lovire de careva obiecte, hepatita virală cu trecerea în ciroză și diabetul zaharat de tip doi, manifestat prin

nefropatie diabetica au contribuit la deces prin cresterea insuficientei hepato-renale si agravarea stării sănătății în perioada 15.07.2014-19.07.2014.

Totodata experții au remarcat faptul, că diagnosticarea tardivă a traumei abdominale și intervenția chirurgicală întârziată prezintă o situație care a permis să aibă loc o hemoragie intraabdominală netratată de o perioadă îndelungată (30 ore de la traumă), care este o cauză principală în agravarea esențială a evoluției cazului (f. d. 182 v. 2), iar în cazul stabilirii oportune a unui diagnostic clinic complet, urmată de o intervenție chirurgicală rapidă, victima Munteanu P. a putut să supraviețuiască.

Mai mult decât atât, experții au indicat în mod direct în concluzia p. 7 al raportului de expertiză, că „ *decisiv în tanatogeneza instalării decesului cet. Munteanu P., este stabilirea tardivă(întârziată) a traumei închise a abdomenului cu lezarea mezoului intestinului subțire, complicată cu hemoragie internă*”.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel, de către apărare a fost solicitată audierea expertului Tighineanu S., demers, care a fost admis de către instanța de apel.

Instanța de recurs a atestat, că în declarațiile sale expertul a indicat asupra stabilirii tardive de către medici lezării mezoului intestinului subțire, precum și faptul că leziunile corporale depistate la victima Munteanu P. (trauma cutiei toracice, hemotoraxul, ruptura mezoului intestinului subțire) sunt grave, dar nu sunt incompatibile cu viața, deoarece singure de la sine nu duc la deces, iar un rol decisiv la caz a jucat starea de sănătate a pacientului, care prezenta hepatită virală cu trecerea în ciroză și diabet zaharat de tip doi, care puteau declanșa o hemoragie intestinală.

Deși, instanța de apel a consemnat în decizia sa declarațiile expertului Tighineanu S., instanța de recurs a constatat, că aceste declarații n-au fost supuse unei analize și aprecieri în scopul clarificării divergențelor în concluziile făcute de experți, așa cum a solicitat în apel avocatul Pahopol N., care a subliniat, că experții, de fapt, n-au constatat timpul și modalitatea de apariție la victimă a rupturii mezoului intestinului subțire, deoarece peritonita a fost depistată numai după transportarea victimei la altă instituție medicală, la insistența rudelor, astfel nu s-a exclus faptul că aceasta putea să apară la momentul transportării. De asemenea nu s-au exclus divergențele în rapoartele de expertiză cu privire la faptul că preexistența unor boli cronice la victimă de asemenea putea constitui o cauză a declanșării hemoragiei abdominale depistate la victimă.

A rămas fără careva răspuns și argumentul apărării că moartea victimei Munteanu Petru a survenit, deoarece acesta nu a fost diagnosticat la timp și corect, intervenția chirurgicală pentru a stopa scurgerea sângelui din mezoul rupt a fost făcută cu întârziere, iar în evoluția stării victimei un rol decisiv a avut-o preexistența unor boli cronice, fapt ce, în opinia apărării, dovedește că decesul părții vătămate nu are legătură directă cu acțiunile ilegale ale inculpatului.

Au rămas fără apreciere și argumentele apărătorului, că potrivit declarațiilor inculpatului și a martorilor, după aplicarea loviturilor, în momentul când victima s-a simțit rău, inculpatul imediat a chemat ambulanța.

Astfel, instanța de recurs a considerat, că au rămas fără careva răspuns argumentele apărării despre corectitudinea încadrării acțiunilor inculpatului în al. (4) art. 151 Cod penal, deoarece instanțele nu și-au motivat suficient hotărârile și n-au exclus

divergențele cu privire la faptul, dacă anume acțiunile inculpatului au cauzat urmările prejudiciabile (decesul victimei) imputate inculpatului.

În acest sens instanța de recurs a reiterat, că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

Astfel, instanța de recurs a considerat, că prin neexpunerea instanței de apel asupra acestor argumente ale apărării instanța de apel nu s-a soluționat fondul apelului, ceea ce constituie o eroare de drept, prevăzută de art. 427 al.(1) p. 6 Cod de procedură penală, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs care nu este abilitată cu atribuții de a judeca fondul cauzei, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Pahopol Natalia în numele inculpatului Sergheev Roman, cu menținerea sentinței.

8.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că examenând probele administrate a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Sergheev Roman prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile succesului părții vătămate, Cepoi Ina; declarațiile martorilor Bagrin Piotr și Voinschi Serghei; plângerea depusă de Cepoi Ina; informația telefonică parvenită din spitalul raional Criuleni la data de 18.07.2014; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.07.2014; raportul de expertiză medico-legală nr. 121 din 14.08.2014; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 01.09.2014; raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 127D din 12.01.2015; raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 131 din 21.06.2016.

Instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Sergheev Roman a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, adică *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății persoanei, care este periculoasă pentru viață, care au provocat decesul victimei*.

Analizând solicitările părții apărării cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de apel le-a considerat nejustificate și neîntemeiate, or prin analiza minuțioasă a probelor, s-a constatat cu certitudine faptul că, anume acțiunile inculpatului Roman Sergheev sunt într-o legătură de cauzalitate directă cu consecințele survenite, și anume decesul lui Munteanu Petru. Anume inculpatul i-a aplicat intenționat părții vătămate Muntean Petru multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni

corporale, care se califică ca vătămări grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora a survenit decesul ultimei.

Alegațiile lui Serghhev Roman susținute de apărare precum că, lipsește legătura cauzală între vătămrile corporale cauzate lui Munteanu Petru și survenirea decesului au fost apreciate de către instanță, ca fiind o metodă de apărare înaintată cu scopul de a evita răspunderea penală. Or, potrivit concluziilor din Raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 127 D din 12.01.2015, cât și cele ale Raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 131 din 21.06.2016, s-a stabilit cert că, între trauma închisă toraco-abdominală cu lezarea mezoului intestinului subțire, complicat cu hemoragie internă și cauza decesului, există legătură directă de cauzalitate.

Invocarea de către apărare ca fiind prioritare concluziile din Raportul de expertiză medico-legală nr. 121 din 14.08.2014 în partea în care expertul a indicat că, între leziunile corporale depistate și cauza decesului există o corelație indirectă și că traumatismul suportat a avut rolul de factor declanșator maladiilor preexistente, nu poate fi reținută, deoarece atât în cadrul expertizei suplimentare, cât și celei în comisie s-a menționat expres că, decisiv în tanatogeneză este gravitatea și volumul traumei cu evoluție spre șoc (manifestată histologic prin nefronecroză avansată), anemie pe organele interne și sindrom de coagulare intravasculară diseminată. În expertiza primară nefronecroză a fost interpretată greșit ca fiind de origine patologică. Patologia ficatului (ciroza) avea evoluție cronică și la momentul traumei și spitalizării era compensată (atât fiziopatologic, cât și clinic). Iar promptitudinea cu care ulterior a fost stabilit diagnosticul clinic și acordate îngrijirile medicale lui Munteanu Petru, de către medicii, nu-l dezvinovățesc pe inculpat.

Din declarațiile succesorului victimei Cepoi Ina, martorului ocular Bagrin Piotr și materialele cauzei instanța a stabilit că, inculpatul Serghhev Roman i-a aplicat nemijlocit, intens și cu determinare lui Munteanu Petru, multiple lovituri cu pumnii și picioarele, preponderent în regiunea coastelor și abdomen, ceea ce denotă intenția sa de a-i cauza vătămări corporale grave. Aceasta este demonstrat atât prin faptul că, leziunile au fost cauzate prin aplicarea loviturilor cu pumnii, picioarele care au calitatea de a provoca vătămări grave, cât și localizarea vătămrilor pe torace și abdomen, urmate de fracturi ale coastelor 9,10,11 pe dreapta și 10,11,12 tângă cu traumă închisă a abdomenului cu lezarea (ruptura) mezoului intestinului subțire, părți vitale importante a corpului uman, ceea ce constituie dovada că făptuitorul își dădea seama că, poate provoca vătămări corporale grave periculoasă pentru viață, care pot provoca decesul victimei, adică a prevăzut, urmărit și a acceptat rezultatul faptei sale.

În acest sens, este relevant că, Munteanu Petru pe parcursul incidentului nu a avut un comportament agresiv și nu i-a aplicat lui Serghhev Roman careva lovituri, respectiv nu prezenta un careva pericol pentru acesta. Din probator reiese că, pătimitul Petru Munteanu nici nu a reușit să, sesizeze ce se întâmplă, fiind ridicat de la masa localului, pe motiv că, la ea este interzis publicului decât doar administratorului să stea, și l-a luat la pumni. La fel, este substanțial că, pretext a conflictului a servit faptul că, Munteanu Petru s-a așezat la masa care era rezervată pentru inculpat ca stăpân a localului și a refuzat s-o elibereze la cererea angajatelor, inițiind o ceartă cu acestea. Astfel, motivul acțiunilor inculpatului a fost legat de acest incident minor și s-a realizat prin

maltratarea lui Munteanu Petru, astfel răzbunându-se și pedepsindu-l pe ultimul, prin comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) din Cod penal.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, lezarea mezoului intestinului subțire, complicat cu hemoragie internă, s-a produs ulterior acțiunilor sale, deoarece probatorul dovedește contrariul și anume că, prin acțiunile inculpatului Roman Sergheev au fost de o asemenea intensitate care au generat fractura coastelor 9,10,11 pe linia axilară anterioară dreaptă și 10,11,12 oblic între liniile axilară anterioară și axilară medie stângă cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hemotorax stînga,(1000ml sînge); traumă închisă a abdomenului, inclusiv și lezarea mezoului intestinului subțire, complicat cu hemoragie internă.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că, în acțiunile lui Sergheev Roman se regăsește atât latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiind atestată atât fapta prejudiciabilă, aplicarea de către inculpat a multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului lui Munteanu fetru, latura subiectivă, cât și consecințele negative manifestate prin vătămarea gravă integrității corporale sau a sănătății care, la rândul său, a implicat producerea unor traumări prejudiciabile și mai grave - decesul victimei, fiind probată cert legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și decesul lui Munteanu Petru prin rapoartele de expertiză medico-legală enumerate mai sus, coroborate cu celelalte probe ale cauzei penale expuse mai sus.

Conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond la aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 3, 6-7, 61-62, 75-76 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise, infracțiunea săvârșită de inculpat făcând parte din categoria celor deosebit de grave, de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, și a considerat în mod corect ca fiind oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, stabilirea pedepsei minime, sub formă de 12 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, statuând că, această pedeapsă va atinge scopul legii penale.

9. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel avocatul Corceac Sorin în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile inculpatului Sergheev Roman să fie recalificate în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

Recurentul a făcut trimitere la temeiurile de casare stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

Din materialele acumulate la dosar, reiese că învinuirea înaintată inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal nu a fost dovedită, iar

materialele cauzei denotă netemeinicia acestei învinuiri, instanța de apel neglijând sub acest aspect, argumentele invocate de apărare și chiar indicațiile oferite de Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 23 mai 2017, nr. 1ra-555/2017, pronunțată în prezenta cauză, în care instanța supremă a constatat că deși instanța de apel consemnează în decizia sa declarațiile expertului Tighineanu S., Colegiul penal constată, că aceste declarații n-au fost supuse unei analize și aprecieri în scopul clarificării divergențelor în concluziile făcute de experți, așa cum a solicitat în apel avocatul Pahopol N., care a subliniat, că experții, de fapt, n-au constatat timpul și modalitatea de apariție la victimă a rupturii mezoului intestinului subțire, deoarece peritonita a fost depistată numai după transportarea victimei la altă instituție medicală, la insistența rudelor, astfel nu s-a exclus faptul că aceasta putea să apară la momentul transportării. De asemenea nu s-au exclus divergențele în rapoartele de expertiză cu privire la faptul că preexistența unor boli cronice la victimă de asemenea putea constitui o cauză a declanșării hemoragiei abdominale depistate la victimă. A rămas fără careva răspuns și argumentul apărării că moartea victimei Muntean Petru a survenit, deoarece acesta nu a fost diagnosticat la timp și corect, intervenția chirurgicală pentru a stopa scurgerea sângelui din mezoul rupt a fost făcută cu întârziere, iar în evoluția stării victimei un rol decisiv a avut-o preexistența unor boli cronice, fapt ce, în opinia apărării, dovedește că decesul părții vătămate nu are legătură directă cu acțiunile ilegale ale inculpatului.

Recurentul invocă asupra faptului că instanța de apel (la fel ca și prima instanță anterior) nu s-a expus și nu a înlăturat în nici un mod următoarele aspecte relevante.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 131 din 15 mai 2016, moartea victimei a survenit din cauza traumei asociate toraco-abdominale cu fracturi costale bilateral însoțite de hemotorax pe stânga (1000 ml sânge), lezarea mezoului intestinului subțire cu hemoperitoneum (800-1000 ml sânge), care s-a complicat cu șocul traumatic și hemoragie și, într-un final, cu dezvoltarea sindromului de coagulare intravasculară.

Între trauma închisă toraco-abdominală cu lezarea mezoului intestinului subțire, complicat cu hemoragie internă și cauza decesului există legătură directă de cauzalitate.

Însă, prin prisma art. 21 al Constituției RM și art. 8 CPP, urmează a se reține că nici una din expertizele petrecute în prezenta cauză și invocate de instanțele ierarhic inferioare, nu indică asupra faptului că lezarea mezoului intestinului subțire al victimei a avut loc în urma faptelor inculpatului. Din contra, materialele cauzei denotă că o astfel de legătură causală lipsește.

Astfel, potrivit fișei medicale a bolnavului nr. 3998/197/371 (f.d. 178. vol. II). pe numele lui Muntean Petru, acesta a fost internat în staționar la 15 iulie 2014, ora 15.10, dată la care victima nu a invocat dureri în regiunea abdominală și nici existența vreunor leziuni în regiunea abdominală a victimei nu au fost depistate/stabilite ci, din contra, în urma examenelor medicale abdomenul la palpate era moale, fără dureri, evoluția examenelor medicale (f.d. 182. vol. II). specificate inclusiv de expertul audiat în instanță (f.d. 58-59, vol.III), confirmând următoarele:

- la 15.07.2014, ora 19.10 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul la palpate este moale, fără dureri;

- la 15.07.2014, ora 20.40 (examenul traumatologului) - abdomenul participă în actul de respirație, moale la palpare;
- la 15.07.2014, ora 21.10 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul la palpare este moale, fără dureri;
- la 15.07.2014, ora 22.25 (examenul chirurgului și medicului reumatolog) – abdomenul la palpare este moale, fără dureri, semne peritoneale lipsesc;
- la 15.07.2014, ora 23.40 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul moale, nu este dureros la palpare;
- la 16.07.2014, ora 02.00 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul moale, nu este dureros la palpare;
- la 16.07.2014, ora 06.00 (examenul chirurgului de gardă) - starea pacientului gravă cu ameliorare, abdomenul moale, nu este dureros la palpare, semne de peritonită lipsesc;
- la 16.07.2014, ora 18.00, după 27 de ore, au apărut semne de peritonită.

Astfel, pe parcursul a 30 de ore de la consumarea conflictului vizat, victima nu a prezentat nici unul din simptomele aferente lezării prin rupere a mezoului intestinului subțire, simptome ce constau în dureri în regiunea abdominală și peritonită, determinate de hemoragia internă ce survine iminent în urma leziunii prin rupere a mezoului, niciodată nu a fost stabilită (decât după transportarea victimei în ÎMSP SR Criuleni) existența vreunor leziuni în regiunea abdominală a victimei, aceasta nu a reclamat niciodată existența durerilor în această regiune, ceea ce denotă cert lipsa unei astfel de leziuni cauzate în urma faptelor inculpatului.

Simptomele nominalizate au apărut doar după transportarea victimei dintr-o instituție medicală în alta (la insistența rudelor victimei), fiind stabilite doar la 16 iulie 2014, ora 18.00, ceea ce denotă că lezarea mezoului a avut loc la 16 iulie 2014, după ora 12.00-13.00 (având în vedere că simptomele respective încep a se dezvolta într-o perioadă ce nu depășește 6 ore de până la depistare) și nicidecum la 15 iulie 2014, ora 13.00-13.30, când a fost consumat conflictul.

Această concluzie se confirmă și prin aceea că la data de 16 iulie 2014, ora 19.40 în cavitatea abdominală a victimei a fost depistată sânge liber (necoagulat) în volum de 800-1000 ml, semne ce denotă caracterul recent al rupturii mezoului în contextul în care, potrivit literaturii de specialitate, valoarea normală de coagulare a sângelui este de 8-12 min, iar la dosar nu sunt prezente probe ce ar confirma că victima suferea de disfuncții ale sângelui ce ar fi influențat această valoare temporară.

Prezintă importanță și faptul că la data internării victimei în IS „SRC din Dubăsari” la 15 iulie 2014, ora 19.10, în urma examenului medical efectuat, s-a stabilit doar fractura coastelor 8, 9, 10 pe stânga, iar fractura coastelor 9, 10 pe dreapta a fost stabilită doar la 16 iulie 2014, ora 19.40, de către colaboratorii ÎMSP SR Criuleni, ceea ce denotă cert că la data internării primare a victimei aceste din urmă leziuni nu existau, la fel cum nu exista nici lezarea mezoului intestinului subțire.

Mai mult decât atât, potrivit explicațiilor expertului Tighineanu Serghei (ce au fost neglijate de instanțele ierarhic inferioare) hemoragia intestinală putea fi determinată și de ciroza de care suferea victima (f.d. 59, vol. III).

Atenționăm instanța în acest context că victima a fost diagnosticată anterior cu hepatită cronică virală „B” și diabet zaharat tip II și suferea de ciroza ficatului, formațiune tumoroasă a pancreasului, pancreatită cronică, sclerozantatrofică, nefronecroză avansată, care, de fapt, au și constituit cauza decesului acestuia.

Circumstanțele specificate supra sunt relevante în contextul în care expertul Tighineanu Serghei a declarat în instanța de apel că ruptura mezoului se formează prin următorul mecanism: strivire a porțiunii de mezou între coloana vertebrală și un obiect vulnerant (dur contondent), care este acțiunea, această ruptură să face între două obiecte. Această leziune putea să aibă loc între Dubăsari și Criuleni (f.d. 60. vol.III).

Prin urmare, examinând în cumul faptul că doar după transportarea victimei de la instituția medicală din or. Dubăsari în or. Criuleni la 16 iulie 2014 au apărut simptomele ruperii mezoului intestinului subțire al victimei și ruptura coastelor pe partea dreaptă a cutiei toracice a acestuia, în speță există suficiente confirmări a faptului că nici una din leziunile indicate nu au fost cauzate de acțiunile inculpatului.

Calificarea greșită a faptelor inculpatului conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal se confirmă și prin aceea că în raportul de expertiză medico-legală nr. 131 din 15 mai 2016 (f.d. 182. vol.II) se invocă suficient de cert că agravarea esențială a cauzei s-a datorat diagnosticării tardive a traumei abdominale și, ca rezultat, a intervenției chirurgicale întârziate, determinată de neajunsul organizatoric, ce constă în transportarea pacientului (în cazul dat la insistența rudelor, fără existența argumentelor și motivelor medicale de transfer), iar în cazul stabilirii oportune a unui diagnostic clinic complet, urmată de o intervenție chirurgicală rapidă, Munteanu Petru a putut supraviețui.

Trauma cutiei toracice, hemotorax și lezarea coastelor și lezarea mezoului sunt grave, dar nu pot fi calificate ca fiind incompatibile cu viața, deoarece singure, de sine stătător, nu duc la deces, iar volumul de hemoragie de 600-800 ml nu este incompatibilă cu viața, aceasta nu este o cauză nemijlocită a decesului.

Aceste leziuni corporale nu sunt incompatibile cu viața, un rol decisiv jucând starea pacientului în care se afla la moment.

Examinând în cumul circumstanțele expuse supra, dat fiind că nici unul din experții vizați în cauză nu a constatat timpul și modalitatea de apariție la victimă a rupturii mezoului intestinului subțire, iar hemoragia abdominală putea fi cauzată și de simpla existență a bolilor cronice ale victimei, la materialele cauzei sunt anexate suficiente confirmări că ruptură mezoului nu putea avea loc în urma acțiunilor inculpatului, iar concluziile experților denotă că, de fapt, decesul victimei a survenit din cauza stării sănătății acestuia, având în vedere că în temeiul art. 8 alin. (3) CPP, toate dubiile urmează a fi interpretate în beneficiul inculpatului, conchidem că în speță nu se confirmă întrunirea în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, deoarece decesul victimei nu a survenit ca urmare a faptelor inculpatului, concluzie susținută deplin și de experți, care atestă indubitabil că tratarea oportună a victimei ar fi exclus decesul acesteia.

În consecință, este cert că acțiunile inculpatului greșit au fost calificate conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, iar fapta

inculpatului urmează a fi calificată conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 149 alin. (1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență.

Instanțele ierarhic inferioare și-au axat concluziile privind intențiile inculpatului în exclusivitate pe declarațiile succesului părții vătămate Cepoi Ina și ale martorului Bagrin Piotr, din care instanțele au dedus că Sergheev Roman a acționat agresiv și exagerat, aplicând victimei lovituri cu pumnii și picioarele.

Însă, instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că nici una din declarațiile nominalizate nu puteau fi reținute în contextul în care Cepoi Ina nu a fost la fața locului și nu este un martor ocular, aceasta făcând declarații din cuvintele tatălui său, veridicitatea cărora urmează a fi pusă la îndoială în contextul tendinței victimelor de a preamări circumstanțele reale.

La fel, nici martorul Bagrin Piotr nu a fost martor ocular de evoluția conflictului în contextul în care acesta a plecat imediat de la locul faptei după venirea lui Sergheev Roman și nici nu putea vedea personal ce s-a întâmplat, fapt confirmat prin declarațiile martorului Voinschi Serghei, ce au fost neglijate deplin de către instanțe, contrar relevanței acestora, fiind evident din conținutul declarațiilor lui Bagrin Piotr că acestea au fost ajustate la învinuirea înaintată.

Raportând aceste circumstanțe la neconcordanțele susmenționate și declarațiile martorilor oculari, potrivit cărora Muteanu Petru a căzut pe o lespede de piatră, iar instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că prin raportul de expertiză nr. 131 din 15 aprilie 2016 s-a stabilit cert că leziunile depistate la Munteanu Petru puteau fi cauzate de la căderea liberă și lovirea de obiecte, cu excepția lezării intestinului subțire.

Însă, în acest context reiterăm că lezarea intestinului subțire nu exista la data internării primare a lui Munteanu Petru în instituția medicală din or. Dubăsari și nici simptome ale unei astfel de leziuni nu existau, acestea apărând după expirarea a 30 de ore, ceea ce denotă lipsa unei legături cauzale între acțiunile inculpatului și consecințele ce au determinat decesul victimei.

10. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiul prevăzut la alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute*

prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că, deși avocatul în recursul său indică ca temei de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de fapt, solicită recalificarea acțiunilor inculpatului Sergheev R. în baza art. 149 Cod penal, temei prevăzut la pct. 12) al normei menționate, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supus recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În esență, inculpatul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la menținerea concluziei privind condamnarea inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Verificând actele cauzei, raportat la temeiurile de casare invocate de recurent, se apreciază că acestea sunt vădit neîntemeiate și repetitive, iar pentru a statua asupra acestei soluții s-a rezultat din următoarele.

Într-un prim aspect, Colegiul ține să remarce că, avocații Pahopol N. și Corceac S. la etapa judecării cauzei în instanța de apel au înaintat critici similare celor disputate în procedura de recurs, respectiv asupra problemelor ridicate de avocatul Corceac S. în cererea de recurs, există deja o hotărâre judecătorească ce cuprinde răspunsurile detaliate ce vizează vinovăția inculpatului în raport cu fapta prejudiciabilă comisă de acesta, încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului și echitatea pedepsei stabilite acestuia.

Prin urmare, având în vedere cele expuse, instanța de recurs se va referi succint la alegațiile recurentului și netemeinicia acestora.

Or, statuând asupra inadmisibilității recursului declarat de apărătorul inculpatului, instanța de recurs pornește de la aceea că, în mare parte, recurentul în cerere se axează pe faptul că probatoriul nu a fost corect apreciat de instanțele de fond, în particular declarațiile expertului Tighineanu S., raportul de expertiză medico-legală nr. 131 din 15.05.2016, și anume: *„Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 131 din 15 mai 2016, moartea victimei a survenit din cauza traumei asociate toraco-abdominale cu fracturi costale bilateral însoțite de hemotorax pe stânga (1000 ml sânge), lezarea mezoului intestinului subțire cu hemoperitoneum (800-1000 ml sânge), care s-a complicat cu șocul traumatic și hemoragie și, într-un final, cu dezvoltarea sindromului de coagulare intravasculară. Între trauma închisă toraco-abdominală cu lezarea mezoului intestinului subțire, complicat cu hemoragie internă și cauza decesului există legătură directă de cauzalitate.*

Însă, prin prisma art. 21 al Constituției RM și art. 8 CPP, urmează a se reține că nici una din expertizele petrecute în prezenta cauză și invocate de instanțele ierarhic inferioare, nu indică asupra faptului că lezarea mezoului intestinului subțire al victimei a avut loc în urma faptelor inculpatului. Din contra, materialele cauzei denotă că o astfel de legătură cauzală lipsește.

Astfel, potrivit fișei medicale a bolnavului nr. 3998/197/371 (f.d. 178. vol. II). pe numele lui Muntean Petru, acesta a fost internat în staționar la 15 iulie 2014, ora 15.10, dată la care victima nu a invocat dureri în regiunea abdominală și nici existența vreunor leziuni în regiunea abdominală a victimei nu au fost depistate/stabilite ci, din contra, în urma examenelor medicale abdomenul la palpare era moale, fără dureri, evoluția examenelor medicale (f.d. 182. vol. II). specificate inclusiv de expertul audiat în instanță (f.d. 58-59, vol.III), confirmând următoarele:

la 15.07.2014, ora 19.10 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul la palpare este moale, fără dureri; la 15.07.2014, ora 20.40 (examenul traumatologului) - abdomenul participă în actul de respirație, moale la palpare; la 15.07.2014, ora 21.10 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul la palpare este moale, fără dureri; la 15.07.2014, ora 22.25 (examenul chirurgului și medicului reumatolog) — abdomenul la palpare este moale, fără dureri, semne peritoneale lipsesc; la 15.07.2014, ora 23.40 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul moale, nu este dureros la palpare; la 16.07.2014, ora 02.00 (examenul chirurgului de gardă) - abdomenul moale, nu este dureros la palpare; la 16.07.2014, ora 06.00 (examenul chirurgului de gardă) - starea pacientului gravă cu ameliorare, abdomenul moale, nu este dureros la palpare, semne de peritonită lipsesc; la 16.07.2014, ora 18.00, după 27 de ore, au apărut semne de peritonită.

Astfel, pe parcursul a 30 de ore de la consumarea conflictului vizat, victima nu a prezentat nici unul din simptomele aferente lezării prin rupere a mezoului intestinului subțire, simptome ce constau în dureri în regiunea abdominală și peritonită, determinate de hemoragia internă ce survine iminent în urma leziunii prin rupere a mezoului, niciodată nu a fost stabilită (decât după transportarea victimei în IMSP SR Criuleni) existența vreunor leziuni în regiunea abdominală a victimei, aceasta nu a reclamat niciodată existența durerilor în această regiune, ceea ce denotă cert lipsa unei astfel de leziuni cauzate în urma faptelor inculpatului.

Simptomele nominalizate au apărut doar după transportarea victimei dintr-o instituție medicală în alta (la insistența rudelor victimei), fiind stabilite doar la 16 iulie 2014, ora 18.00, ceea ce denotă că lezarea mezoului a avut loc la 16 iulie 2014, după ora 12.00-13.00 (având în vedere că simptomele respective încep a se dezvolta într-o perioadă ce nu depășește 6 ore de până la depistare) și nicidecum la 15 iulie 2014, ora 13.00-13.30, când a fost consumat conflictul.

Această concluzie se confirmă și prin aceea că la data de 16 iulie 2014, ora 19.40 în cavitatea abdominală a victimei a fost depistată sânge liber (necoagulat) în volum de 800-1000 ml, semne ce denotă caracterul recent al rupturii mezoului în contextul în care, potrivit literaturii de specialitate, valoarea normală de coagulare a sângelui este de 8-12 min, iar la dosar nu sunt prezente probe ce ar confirma că victima suferea de disfuncții ale sângelui ce ar fi influențat această valoare temporară.

Prezintă importanță și faptul că la data internării victimei în IS „SRC din Dubăsari” la 15 iulie 2014, ora 19.10, în urma examenului medical efectuat, s-a stabilit doar fractura coastelor 8, 9, 10 pe stânga, iar fractura coastelor 9, 10 pe dreapta a fost stabilită doar la 16 iulie 2014, ora 19.40, de către colaboratorii ÎMSP SR Criuleni, ceea ce denotă cert că la data internării primare a victimei aceste din urmă leziuni nu existau, la fel cum nu exista nici lezarea mezoului intestinului subțire.

Mai mult decât atât, potrivit explicațiilor expertului Tighineanu Serghei (ce au fost neglijate de instanțele ierarhic inferioare) hemoragia intestinală putea fi determinată și de ciroza de care suferea victima (f.d. 59, vol. III).

Atenționăm instanța în acest context că victima a fost diagnosticată anterior cu hepatită cronică virală „B” și diabet zaharat tip II și suferea de ciroza ficatului, formațiune tumoroasă a pancreasului, pancreatită cronică, sclerozantatropică, nefronecroză avansată, care, de fapt, au și constituit cauza decesului acestuia.

Circumstanțele specificate supra sunt relevante în contextul în care expertul Tighineanu Serghei a declarat în instanța de apel că ruptura mezoului se formează prin următorul mecanism: strivire a porțiunii de mezou între coloana vertebrală și un obiect vulnerant (dur

contondent), care este acțiunea, această ruptură să face între două obiecte. Această leziune putea să aibă loc între Dubăsari și Criuleni (f.d. 60. vol.III).

Prin urmare, examinând în cumul faptul că doar după transportarea victimei de la instituția medicală din or. Dubăsari în or. Criuleni la 16 iulie 2014 au apărut simptomele ruperii mezoului intestinului subțire al victimei și ruptura coastelor pe partea dreaptă a cutiei toracice a acestuia, în speță există suficiente confirmări a faptului că nici una din leziunile indicate nu au fost cauzate de acțiunile inculpatului.

Trauma cutiei toracice, hemotorax și lezarea coastelor și lezarea mezoului sunt grave, dar nu pot fi calificate ca fiind incompatibile cu viața, deoarece singure, de sine stătător, nu duc la deces, iar volumul de hemoragie de 600-800 ml nu este incompatibilă cu viața, aceasta nu este o cauză nemijlocită a decesului", însă toate acestea țin nemijlocit de starea de fapt și de chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în instanța de recurs.

Totodată, nu încapе îndoiala că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente în cadrul unui proces penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributele exclusive ale instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în această cauză. Mai mult, în speța dată nici nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui Sergheev R. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În acest punct de analiză, Colegiul ține să evidențieze că, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită avocatul Corceac S.

În partea ce ține de criticele precum că instanța de apel nu și-a motivat soluția de a menține condamnarea în privința lui Sergheev R. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării în cererile de apel, Colegiul penal reamintește recurentului că, în linii generale motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări dintr-o hotărâre penale.

Mai mult ca atât, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile

inculpatului, anume în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, dar nicidecum celei pretinse de apărători în baza art. 149 Cod penal.

Indubitabil că, calificarea corectă a faptei prejudiciabile imputate inculpatului constituie una din exigențele procesului echitabil, totuși este greșită afirmația apărătorului precum că, Sergheev R. ar fi comis infracțiunea de lipsire de viață din imprudență a victimei Muntean P., or materialul probator a demonstrat contrariu, și anume că inculpatul, acționând prin intenție indirectă i-a aplicat mai multe lovituri victimei, în rezultatul cărora aceasta a decedat, iar faptele lui corect au fost încadrate juridic în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs expune că instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de partea apărării, cu menținerea sentinței atacate.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, iar careva temeiuri de a dispune recalificarea faptei în baza art. 149 Cod penal în privința lui Sergheev R., nu au fost stabilite nici de instanța de recurs.

Deci, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns argumentelor decisive invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Corceac Sorin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Sergheev Roman Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **22 mai 2019**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Boico Victor